

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. XIII. Magia superstitiosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

fortuna, tamquam Dea, ex necessitate causante eventus humanos, prout à Gentilibus usurpabatur, sic enim foret contra Religionem: Sed sumpta pro divina Providentia ordinante, & disponente causas ad talem eventum, ut notavit Majol. §. 7.

II. Ut fiant cum necessitate juxta Augustinum *Epist. 228. (alias 180.) ad Honoratum*, exemplificantem in Dei Ministris, quando inter eos esset dissidium, quinam debeant tempore persecutionis manere, ne fuga fiat omnium: & quinam fugere, ne morte omnium deleatur Ecclesia: *Si hæc disceptatio aliter (ait) non potuerit terminari quantum mihi videtur, qui maneat, & qui fugiant, sorte legendi sunt.*

III. Ut non violetur justitia, sed illatum servetur jus partium.

IV. Ut sortes non adhibeantur in electionibus, & beneficiis Ecclesiasticis, in quibus jure canonico prohibentur, cap. *Ecclesia de sortilegiis*. Nec est eis mendum in aliis rebus spiritualibus. Unde S. Congr. S. Offic. 18. Julii 1703. prohibuit quardam folia cum titulo: *Lotto spirituale per le povere anime del Purgatorio*, &c. in quibus præscribitur modus suffragandi per quandam speciem fortis: non propter suffragia pro iisdem animabus, quæ sunt sancta, sed propter dictum titulum, & modum, qui est prophanus, & christiana pietate planè indignus.

V. Ut fiant cum reverentia Dei.

Quas condiciones reperiti in fortibus publicis Januensium, scripsit Campionus p. 2. cap. 36. num. 11.

§. 8. Ad genus fortis divinatoriæ videtur spectare *purgatio vulgaris*, seu ex-

perimentum, quod per ferrum candens, vel aquam ferventem sumebatur ad cognoscendum, an accusatus de crimine, reus esset, & purgandam accusationem occulti criminis impicti. Sed quamvis in hoc conveniat cum fortibus, tamen per ipsum, quatenus expectatur aliquis effectus miraculosus à Deo, Deus tentari videtur: pro ut expressè cap. *Dilectissimi de purgat. vulg.*

§. 9. Ad divinationem per sortes spectat per baculum, vel arboris ramum, cetera sub constellatione ex arbore abscissum certisve characteribus, & signis notatum thesauros absconditos scrutari, & ubi sint absconditi, designare. Nam hujusmodi instrumenta sua natura vim nullam habent ad detegendos thesauros in terra defossos, ac in occulto absconditos. Ideo non possunt adhiberi, tamquam causæ; sed adhibentur tamquam signa; & sic pertinent ad pacta quædam significationum cum Dæmonibus foederata, ut loquitur Augustinus *lib. 2. de doctr. christ. cap. 20.*

§. XIII.

Magia Superstitiosa.

90. **Q**Uæritur *Quid sit hæc magia?*
Resp. Est facultas operandi uti *Dæmonis mira*, excedentia vires humanas; ut, scire consilia Principum, existentium in remotissimis partibus, sanare citò hominem, &c. utrumque enim non superat vires Dæmonis: nam primum potest suo celeri motu exequi deferre illorum notitiam; secundum verbis nobis non videntibus, applicando activa passivis.

Regula

Regula dignoscendi, quando illud mirum referri debeat ad auxilium Dæmonis, est, cum vel media, quæ adhibentur ex se vim naturalem non habent ad illud, vel præter consuetudinem Ecclesiæ applicantur. Unde ex suo genere est peccatum mortale.

§. XIV.

Maleficium.

91. **Q**uæritur. *Quid sit maleficium?*

Resp. Est ars iniusta nocendi aliis ex pacto cum Dæmone. Si maleficium adhibeatur ad excitandum amorem carnalem, vel odium inter personas, dicitur amatorium. Si ad nocendum in corpore per infirmitates, vel bonis externis per ventos, pluvias, &c. est veneficium, de quibus diximus cap. 4. num. 12.

Dices. Dæmon non potest voluntatem necessitare, nec cogere ad peccatum, ergo nec excitare hominem ad amorem venereum, vel odium.

Resp. Negando consequentiam. Non necessitando excitat, sed alliciendo, vel alterando phantasiam, formando species representantes rem amatam amabiliorum, vel carnis appetitum inflammando. Utinam sæpè Dæmon nobis materiam tentationum non proponeret. Quibus tamen non obstantibus, voluntas est libera ad consensum dandum, & potest maleficiatus, si velit, cum auxilio divinæ gratiæ de tentatione victoriam reportare, & illecebras sensus repellere.

92. **Q**uæritur. *Petrus hac Confessario aperit; Berta maleficio meo filio ad mor-*

tem nocuit, jam est parata nocimentum tollere, sed non potest, nisi alio maleficio: peto, an possim sine mortali id ab ea petere, vel consentire, ut faciat: quid Confessarius diciturus?

Resp. Primò. Quod tenetur eam denunciare S. Tribunali. Secundò. Cum ea reducat ad praxim dicta cap. 4. num. 17. Tertio. Si per mensem post adeptam notitiam neglexit, absolvi non potest juxta edictum S. Offic. ibid. num. 10. Quarto. Quod non potest id sine lethali peccato petere: nam, ut ait Apostolus 3. non sunt facienda mala, ut eveniant bona: ad quod applicatur aliud ex cap. 1. digni sunt morte, &c. non solum, qui talia faciunt, sed, & qui consentiunt facientibus. Tum quia, sicut opus per se malum nemo unquam licitè facit, ita nec ad illud ullus licitè induci potest.

Dices. Licitum est ab usurario parato usuras petere mutuuum in gravi necessitate, recipere, & postulare, maxime dum non est alius, à quo possit mutuuum obtinere. ergo à pari

Resp. Negando consequentiam. Discrimen est evidens: Nam usurarius inducitur ad id, quod sine peccato facere potest, si velit. Mutuum enim petere, & dare peccatum non est, & mutuans potest mutuuum dare simpliciter, nihil exigens ultra sortem, juxta dicta §. 5. num. 43. Sed amotio maleficii per aliud maleficium est intrinsicè mala, & sine peccato tolli non potest, adeoque nec peti, ne communicetur in crimine.

Dices. Morietur puer, nisi tale adhibeatur remedium.

Resp. Melius est, ut homo moriatur, quam, ut peccatum committatur, si si-

(R) 2

ne